

ת"פ 1083/03/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד יורי פרקוב (עציר) - הובא שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 1083-03-22 מדינת ישראל נ' פרקוב(עציר)

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס
הנאשם	יורי פרקוב (עציר) - הובא ע"י שב"ס
	ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק דנן, **בהתפרצות לבית מגורים** לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**); **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק; מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 21.02.2022, סמוך לשעה 9:30 הגיע הנאשם לביתו של המתלונן לצורך ביצוע עבודות גינון בתשלום לפי הזמנת המתלונן. במעמד זה, התפרץ הנאשם לבית בכך שעקר את סורג חלון המטבח, הוציא את החלון מהמסילה ונכנס דרך פתח החלון לבית בכוונה לבצע גניבה. עם כניסתו ניגש הנאשם למצלמת האבטחה אשר הייתה מותקנת מול סלון הבית וכיסה אותה באמצעות סמרטוט בד ואז גנב מחדר השינה של המתלונן 4 בשמים ותליון זהב.

2. על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 17736-12-21, (מצורף) הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב, לפי סעיף 413 בחוק.

מחלק הכללי ועובדות כתב האישום עולה כי במועדים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום כי הנאשם החזיק על גג בניין "טרנס אקספרס" בבאר שבע, ברדיו דיסק, מכשיר קשר, מטענים, תרופות וחטיפים שיש עליהם חשד סביר שהם גנובים והנאשם לא סיפק הסבר מניח את הדעת כי רכז את ההחזקה בהם כדין.

עוד עולה כי הציוד המתואר הוחזר למתלונן.

3. על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 10931-05-21 (מצורף) הורשע הנאשם בעבירה של **פריצה לרכב**, לפי סעיף 413 ורישא בחוק; **חבלה במזיד ברכב**, לפי סעיף 413 ה בחוק. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בין התאריכים 7.7.2020 - 8.7.2020, בין השעות 08:00 ל 20:00 התפרץ הנאשם לרכב השייך לנאדר אבו ריא אשר חנה ברחוב יהודה הלוי, וגרם נזק לרכב בכך ששבר וניפץ את החלון האחורי מצד שמאל, פתח את עמוד 1

הרכב ונכנס לתוכו.

תסקיר שירות מבחן

4. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעונש ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 42, יליד רוסיה, בהיותו כבן 15 עלה ארצה עם אמו, בהיותו כבן 18 טס לרוסיה לבקר את סבתו ונשאר להתגורר עמה במשך 18 שנה, נישא, נולדה לו בת שהינה כבת 18 כיום, התגרש, ובשנת 2017 עלה שנית ארצה אולם לא קיבל אזרחות, וכיום אינו יודע מהו מעמדו בארץ.

השירות ציין בעברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות רכוש בגין ריצה תקופות מאסר, והוסיף כי לדברי הנאשם גם ברוסיה ריצה מספר עונשי מאסר בגין ביצוע עבירות רכוש בין היתר על מנת לממן את התמכרותו לסמים. באשר לשימוש בסמים עולה כי הנאשם מכור לסמים מסוג הרואין מגיל 16, ובהמשך החל שימוש מסיבי בסוגי סמים שונים. מהתסקיר נלמד כי הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2018 במסגרת אבחון שערכו בעניינו בהליך מעצר ובשנת 2021 שירות המבחן ערך מאמצים לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית אך בשל בעייתיות סביב מעמדו בארץ לא נמצא גורם אשר יממן את הטיפול בו ועל כן הוא לא שולב בטיפול.

שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מגלה תובנה סביב בעייתיות בשימוש בסמים אשר מהווה עבורו דפוס התנהגות מעכב ומכשיל בחייו ובתפקודו במישורי החיים השונים, ואף מגלה מוטיבציה להשתלב בטיפול.

בהתייחס לגורמי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, השירות הביא בחשבון התמודדות הנאשם מגיל צעיר עם מציאות חיים מורכבת, ניהול אורח חיים בלתי יציב אשר אופיין בשימוש בסמים ובמעורבות בפליליים לצד חוסר יציבות תעסוקתית מרבית חייו, קשיים לתפקד מבחינה משפחתית, תעסוקתית ומנטייה לחבור לחברה שולית על רקע התמכרותו לסמים.

בהתייחס לגורמי הסיכון לשיקום סבר השירות כי שילובו במסגרת טיפולית בה יוכל לבחון בחירותיו ודפוסי התנהלותו יהיה כדי מענה לרמת סיכון זו, אם כי נוכח מצב מעמדו בארץ לא ניתן להציע לנאשם טיפול התואם את צרכיו. בסופם של דברים, בהעדר האפשרות להסדר מעמדו בארץ, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. כראיות לעונש הגישה התביעה את רישום פלילי וגזר דין מת"פ 22277-07-20, הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה בן 7 חודשים, וגזר דין נוסף מת"פ 36020-04-19 הכולל מאסר על תנאי חב הפעלה בן 5 חודשים.

בטיעונים בכתב עמדה על הערכים המוגנים שבסיס עבירות הרכוש, טענה לפגיעה משמעותית של הנאשם בערכים המוגנים ועתרה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאירועים, זה בתיק דנן ובתיקים המצורפים ונימקה בעבירות רכוש שונות שבוצעו בזמנים שונים ובתיקים נפרדים שצורפו לתיק דנן. כך שמתחם הענישה בתיק דנן ינוע בין 14 - 30 חודשי מאסר בפועל, בת"פ 10931-05-21 מתחם שינוע בין 6 ל 12 חודשי מאסר בפועל, ובת"פ 17736-12-21 מתחם שינוע בין מאסר על תנאי ל 6 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונשו של הנאשם עתרה להשית עליו עונש מאסר ברף הגבוה של כל מתחם לו עתרה ובמצטבר זה לזה. בנוסף, להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר לכל מאסר שיושת עליו, מאסרים מותנים, וענישה כלכלית נוכח מהות העבירות, פיצוי למתלוננים, קנס והתחייבות.

בהקשר לעונשו של הנאשם עמדה התביעה על עברו הפלילי של הנאשם אשר נטען הורשע בביצוע עבירות רכוש בדצמבר 2020 ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר. נטען כי הנאשם טען אז בפני בית המשפט כי הוא מצטער על מעשיו, אולם לאחר שחרורו ממאסר אחרון ביום 06.04.2021, בחלוף פחות מחצי שנה, ביום 05.10.21 חזר לסורו וביצע את העבירות בת"פ 17736-12-21, ובתאריך 21.02.22 הוא הוסיף והסלים מעשיו והתפרץ לדירה נשוא תיק דנן וגנב מתוכה רכוש שלא הוחזר לבעליו.

התובעת הפנתה עולה מתסקיר שירות המבחן המלמד כי עסקין בנאשם מכור לסמים ובעל נזקקות טיפולית אשר בשל מעמדו בארץ נמנע השירות מלכבד בהמלצה טיפולית בעניינו. נטען כי עניין זה עלה זה מכבר בהרשעתו האחרונה של הנאשם והפנתה ופרוטוקול הדיון שהוגש במסגרת הראיות לעונש, שם לאחר שהורשע בעבירות דומות גזר עליו בית משפט זה ביום 21.12.20 עונש מאסר לאחר שעלו טענות ההגנה להעדר אפשרות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי נוכח מעמדו בישראל. נטען כי אין מקום להעלאת הטענה פעם נוספת ועל מנת למנוע מהנאשם לחזור ולבצע עבירות נגד הציבור ורכושו ולחזור לטעון להעדר אפשרות להשתלב בהליך טיפולי. נטען כי נוכח החזרתיות של הנאשם בביצוע עבירות רכוש יש לבכר את שיקולי ענישה בדמות גמול והרתעת היחיד על פני כל שיקולי שיקום וסיכוי לשיקום.

6. **ב"כ הנאשם, עוה"ד נעם בונדר** סבור כי מאחר שמדובר בעבירות רכוש, הרי הגם שאלו בוצעו במועדים שונים, יש לקבוע מתחם עונש אחד.

בהתייחס לעבירות בהן הורשע הנאשם - באשר לעבירת התפרצות לבית מגורים וגניבה טען כי לא ברור שווי הגניבה והאם הרכוש הוחזר לבעליו ובכל מקרה יש להביא בחשבון הודאת הנאשם עוד בחקירתו במשטרה והחיסכון בזמן שיפוט משמעותי. נטען כי מתחם העונש לו עתרה התביעה לא מתיישב עם הפסיקה.

באשר לעבירה של פריצה לרכב הדגיש בעובדה כי לא בוצעה גניבה מתוך הרכב והפנה להוראת החיקוק לפיה מדובר בפריצה שלא התלוותה אליה כוונה לגנוב או לבצע עבירה, ואשר העונש המרבי הוא 3 שנות מאסר. ב"כ הנאשם הוסיף בהקשר זה וציין כי הפסיקה אליה הפנתה התביעה עוסקת במקרים בהם דובר בעבירה של התפרצות בכוונה לגנוב וגניבה בפועל, ועל כן אין לקבל את מתחם העונש לו עתרה.

באשר לעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב נטען כי מדובר בעבירת סף וכי אין מקום למתחם עונש שיכלול מאסר בפועל. לדידו מתחם הכולל מאסר בפועל (להבדיל מעונש מאסר בפועל) צריך ויהיה שמור למקרים קיצוניים בהם מדובר ברכוש ששווי גבוה או שמתקיימת נסיבה כלשהי המאפשרת לקבוע פגיעה ברמה גבוהה בערך המוגן.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טען הסנגור כי הנאשם עבריין אבל עבריין מסכן אשר נוכח התמכרותו לסמים חוזר על דפוסי התנהגות עבריינית הזקוק להליך טיפולי בתחום ההתמכרות לסמים, אולם הדבר נמנע ממנו נוכח קשיים סביב מעמדו בארץ. נטען כי כל מאמצי הנאשם להסדיר מעמדו בישראל לא צלחו ובקשתו האחרונה מלפני מספר חודשים גם היא נדחתה.

ב"כ הנאשם ציין בעובדה כי מעמדו של הנאשם עומד לו לרועץ בכלל התיקים שהתנהלו נגדו בשנים האחרונות, הגם המלצתו החיובית של שירות המבחן בעבר וכיום לשילובו בהליך טיפולי.

בכל מקרה בקש לתת משקל להודאת הנאשם בכל אחד מהתיקים שבכותרת וכפועל יוצא מכך החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי. עוד בקש להביא בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם אשר לקה בליבו והוא נתון במעקב קרדיולוג ומועמד לניתוח. כמו גם העובדה כי הוא נתון בתנאי מעצר מחודש מרץ 2022.

הנאשם בדבריו מסר כי עשה טעות והוא מצטער.

דין

התביעה עתרה לקביעת מתחם נפרד בכל אחד מהתיקים שבכותרת בעוד שההגנה עתרה לקביעת מתחם אחד בהינתן כי מדובר בעבירות רכוש. בחינת הדברים בהתאם למבחנים שהתווה בית המשפט בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ובע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (3/9/15)), "הקשר ההדוק" ו"ניסיון החיים" מלמדת על 3 אירועים נפרדים שאירעו בפרקי זמן שונים ורחוקים זה מזה ואשר אינם חלק מתכנית עבריינית אחת ורציפה, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם ונפרד לאירוע שבכל אחד מהתיקים שבכותרת.

בקביעת מתחם העונש ההולם בכך אחד מהתיקים שיפורטו להלן, אתחשב **בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהן; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.**

ת"פ 1083-03-227

7. כתב האישום בתיק דנן מייחס לנאשם התפרצות לבית מגורים וגניבה. עבירה של התפרצות לבית מגורים, **אינה עבירת רכוש גרידא**. העבירה מקפלת בתוכה מגוון נזקים ופגיעות ישירות ופוטנציאליות בקורבנות העבירה. בעבירות של התפרצות ו/או כניסה לבית מגורים וגניבה מתוכו, נפגעים הערכים שנועדו להגן על קניינו של אדם, תחושת הביטחון, הפרטיות, שגרת חייו ושלווה הנפשית. מעבר לנזק הכספי וחילול פרטיותו של בעל בית המגורים לרבות הפגיעה בתחושת הביטחון האישי, עבירות של כניסה או התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, טומנות בחובן חומרה ומסוכנות משמעותיות להתפתחות אלימה בין מסיג הגבול/הפורץ לבין דיירי המקום. יש לייחס משקל משמעותי לתחושות החשש, אוזלת יד, הפגיעה בביטחון האישי והפגיעה בפרטיות שהן מנת חלקו של נפגע העבירה המגלה כי אדם זר חדר לביתו מבצרו.

העונש המרבי על עבירות של כניסה או התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע הינו 5 ו-7 שנות מאסר בהתאמה, זאת ללא קשר אם בוצעה גניבה שהינה עבירה נפרדת אשר העונש לצידה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, הוא עד 3 שנות מאסר. נוכח ריבוי, גורמות עבירות הרכוש לפגיעה קשה באיכות החיים של הציבור, נוכח החשש והצורך לשמור ולהגן על רכושו בכלל ובית מגוריו בפרט.

ענישה נהוגה

מתחם הענישה בעבירות התפרצות או כניסה לבית מגורים וגניבה, נע על ספקטרום רחב, הכל תלוי נסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן.

מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, אושר בבתי משפט מחוזיים והעליון. ראו למשל, דברי בית המשפט בעפ"ג 27076-08-15, **ראובן נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] "**אין גם לומר שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, על עבירת ההתפרצות והגניבה הנוכחית, ובהינתן שמתחם הענישה שלעצמו (12-24 חודשים - י.ע.) סביר ומקובל, אף על ההגנה, הינו מופרז ובלתי מידתי בעניינו**".

ברע"פ 6210/18 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (03.09.18), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור בעניינו של מבקש שהורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, התפרצות למגורים וגניבה. המבקש הוביל את הנאשמים למקום, המתין להם ברכב ומילט אותם עם הרכוש הגנוב. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין **10-24 חודשי מאסר** וגזר על המבקש, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

בעפ"ג 49066-05-15 **בלעום ואח' נגד מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] ציין בית המשפט (מחוזי חיפה) כי בעבירות של התפרצות לבית מגורים: "**מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא, שנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר לכל עבירה אינו חורג מגדרי מתחמי הענישה הנקבעים בעבירות מן הסוג הנדון**". ובעפ"ג 56652-11-12 **פפלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); ובעפ"ג 28478-04-13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); ובת"פ 49787-02-13 **מדינת ישראל נ' לוי ביטון** (פורסם במאגרים)

בעבירות של כניסה לבית מגורים וגניבה, נמצא למשל, כי בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 39268-08-17 **עבדאלרחים סייד נ' מדינת ישראל** (22.11.2017) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של **כניסה לבית מגורים לשם גניבה**. המערער נכנס דרך חלון המקלחת לבית וגנב תכשיטים. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין **9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, צעיר בן 19, בעל 2 הרשעות קודמות, **11 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל-8 חודשי מאסר.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 28182-03-17 **אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (24.5.2017), נדחה ערעורו של מערער שהורשע בעבירות כניסה לבית מגורים וגניבה, בכך שנקש את דלת הבית ומשנוכח שאין מענה נכנס מבעד לחלון וגנב שרשרת זהב ששוויה ₪ 5000 אותה מכר תמורת ₪ 1,000. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש בין **8 ועד 18 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, **13 חודשי מאסר** תוך הפעלת מאסר על תנאי כך שירצה 19 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בכניסה למגורים לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק) וגניבה, עבירה לפי סעיף 384 בחוק.

בת"פ (שלום ב"ש) 61253-12-18 **מדינת ישראל נ' יצחק עמוש** (12.03.2020) קבע בית משפט מתחם עונש בין **10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל**, בעבירות כניסה לבית מגורים וגניבה, בנסיבות בהן נכנס הנאשם לדירה [דרך הדלת שהייתה פתוחה] וגנב שני מכשירי טלפון ניידים חכמים. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, גזר בית המשפט ל **13**

חודשי מאסר והפעיל מאסר על תנאי כך שהנאשם ירצה 20 חודשי מאסר בפועל.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי מידת פגיעתו של הנאשם בערכים הינה משמעותית, בין היתר, בהינתן אופייה האלים של התפרצות הנאשם לבית המגורים תוך שהוא עוקר את סורג חלון המטבח, הוציא את החלון מהמסילה ונכנס לבית לבצע זממו, ותוך שהוא מכסה את מצלמת האבטחה שהייתה מותקנת מול סלון הבית על מנת למנוע גילוי מעשיו, נכנס לחדר השינה של המתלון, מחלל את פרטיותו, וגונב מרכושו 4 בשמים ותליון זהב.

העובדה כי הנאשם הוזמן על ידי המתלון לעבודות גינון בתשלום מהווה נסיבה מחמירה באירוע. זו מלמדת על כי הנאשם מעל באימון שנתן בו המתלון לעבוד בחצר ביתו, ויותר מכך מלמדת נסיבה זו על אופיו של הנאשם אשר בעט בשתי רגליו בהזדמנות להרוויח כסף ביושר תוך שהוא מנצל את הרשות לשהות בחצרו של המתלון לצורך ביצוע עבירות רכוש חמורות.

בטענת הסנגור באשר לשווי הגניבה אין ממש שכן שוויה אינו עומד על הפרק. ואשר לטענה כי משלא הובהר עד תום השבת הרכוש למתלון, צריך הדבר להיזקק לטובת הנאשם, גם בזו אין ממש. ככל שהנאשם אכן החזיר את הרכוש חזקה על ההגנה כי הייתה טוענת ובמרץ בעניין, ומשלא עלתה הדבר מדבר בעד עצמו.

מכלל הדברים האמורים, לאחר שנתתי דעתי למידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה, סבורני, כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נכון כי ינוע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 10931-05-21 (מצורף)

מתחם העונש ההולם

8. סימן ה'1 לפרק יא' לחוק העונשין, הוסף בתיקון מיוחד לחוק העונשין, ומיועד כולו לעבירות הקשורות בכלי רכב, ובין היתר עבירות של פריצה לרכב, החזקת כלי פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב, גניבה מרכב ועוד. תיקון 28 לחוק העונשין, בו הוסף הסימן האמור, יועד להתמודד עם תופעת גניבת כלי הרכב והפגיעה בהם תוך הגברת ההגנה על כלי הרכב לאור חיוניותם לפרט (ראו ברע"פ 6880/13 קסטיאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.11.13)) והנזקים שיכולים להיגרם למשק ולכלכלה כתוצאה מפגיעה בהם. לפי עקרון זה, פגיעה בכלי רכב מביאה לייקור פרמיות הביטוח והיזקקות לאמצעי מיגון יקרים.

עבירות הרכוש הוכרו זה מכבר כמכת מדינה הפוגעת קשות בתחושת הביטחון האישי ואיכות החיים של הציבור, יוצרות תחושה אצל ציבור רחב לפיה רכושו הפך והופך להפקר, ואף מובילות לפגיעה באמון הציבור ביכולת מערכת אכיפת החוק לשמור על הציבור ועל רכושו.

בחינת הנסיבות קשורות בביצוע העבירות מלמד כי מידת פגיעת הנאשם אינה בעצמה גבוהה אם כי לא נמוכה. המדובר באירוע הכולל התפרצות לרכב שאמנם לא כלל שימוש באמצעי פריצה ייעודיים, אולם כבר למדנו כי די בניפוף באמצעות אבן את אחד החלונות על מנת לאפשר חדירה לתוך הרכב. הנאשם אמנם לא גנב דבר מתוך הרכב אולם אין להתעלם מהנזק אותו למתלון, שבין היתר מתבטא בעגמת נפש רבה, פגיעה בביטחון האישי והציבורי לרבות העלאת

הפרמיה על תעריפי הבטוח, ובנוסף, אבדן של זמן יקר הנדרש להחזרת מצב הרכב לקדמותו.

בחינת הענישה הנוהגת בעבירות רכב מסוג זה תביא בחשבון את אופן ביצוע העבירות, האם קדם להן תכנון מוקדם, האם בוצעו בצוותא חדא, בתחכום, תוך שימוש בכלי פריצה ייעודיים, ומה מידת הנזק וכדומה. להלן נפנה למקרים מהם ניתן להסיק מסקנות על דרך ההשוואה המושכלת, בהתאמות הנדרשות ובשים לב לאבחנות המתבקשות בין כל אחד מהמקרים הנ"ל לבין עניינו של הנאשם הנדון.

בת"פ (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נ' שבתייב** (12.9.2021) (אליו הפנתה המאשימה), קבע בית המשפט מתחם עונש בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב (2 עבירות), גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב (2 עבירות). באישום הראשון, התפרץ הנאשם לרכב בכך שהחדיר חפץ חד בחלון וניפץ אותו, נכנס לרכב וגנב מסמכים אישיים. באישום השני, הנאשם פעל באופן דומה והתפרץ לרכב נוסף. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, 16 חודשי מאסר והפעיל מאסרים מותנים חלקם בחופף וחלקם במצטבר כך שהעונש המצטבר, 24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ראשל"צ) 30065-03-18 **מדינת ישראל נ' שפירי בן אבו** (15.01.2019) קבע בית המשפט מתחם ענישה בין 6 ועד 15 חודשי מאסר בפועל בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב, כולן בצוותא חדא. הנאשמים נסעו ברכב של הנאשם שהיה נתון בתנאים מגבילים, הגיעו לחניית רכבים, התפרצו לרכב וגנבו מסמכים אישיים, כסף מזומן בסך של 1,500 ₪, צ'קים וכרטיסי אשראי. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי נגזר ל 12 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ב"ש) 42464-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו כף** (20.9.2018), קבע בית משפט מתחם עונש בין 10 ועד 27 חודשי מאסר בפועל, לנאשם שהורשע בביצוע **2 עבירות של קשירת קשר לעשות פשע; 2 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב; 2 עבירות של גניבה מרכב ועבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב**. באירוע הראשון, הנאשם קשר עם אחר להתפרץ לכלי רכב ולגנוב מהם כלי עבודה. במסגרת הקשר הגיעו הנאשם והאחר לב"ש והתפרצו בצוותא חדא לרכב מסחרי שחנה במקום, בכך ששברו את מנעול דלת הרכב, וגנבו כלי עבודה שונים. באירוע השני, במסגרת הקשר, הגיעו השניים לרחוב בבאר שבע, התפרצו בצוותא חדא לכלי רכב מסחרי בכך שפתחו את הדלת בשיטה שאינה ידועה, נכנסו לרכב וגנבו מתוכו כלי עבודה שונים והעמיסו אותם על רכבו של הנאשם. את הרכוש הגנוב, העביר הנאשם לאחר, בדהריה. בית המשפט גזר על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

אשר לטענת ב"כ הנאשם באשר להוראת החיקוק המיוחסת לנאשם, קרי התפרצות לרכב שלא בכוונה לגנוב אשר לטענתו כי אינה מצדיקה קביעת מתחם לו עתרה התביעה, אפנה תחילה לדברי הנשיאה, כב' השופטת רויטל יפה כץ בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 32852-01-22 **עלי קשור נ' מדינת ישראל**, המדברים בעד עצמם בהקשר זה:

נסיבות ביצוע העבירה הן הרלוונטיות ולא הוראת החיקוק. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון המנחה, תוך מתן משקל לפגיעה בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

גם בסעיף 40ג, וגם בסעיף 40ט המפרט את **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, לא נמצא התייחסות המחוקק לכך כי קביעת המתחם צריכה תחם אמור להיקבע בהתאם לסעיף שיוחס לנאשם. כמובן שיש רלבנטיות לסעיף האישום, ולא ניתן לקבוע מתחם החורג מן הסעיף, אבל בגדרו של הסעיף הרלבנטי ייקבע המתחם בהתאם לנסיבות האירוע, הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת.

בנוסף אומר כי מעבר לעבירה של התפרצות לרכב הורשע הנאשם בעבירה נוספת בכתב אישום זה - **חבלה במזיד ברכב**, לפי סעיף 413 ה' בחוק, שהעונש המרבי עליה הוא 5 שנות מאסר, ואשר עליה לא נתן הסנגור דעתו בטיעוניו בקשר עם מתחם העונש ההולם לאירוע המתואר בכתב האישום.

מכלל הדברים האמורים, לאחר שנתתי דעתי למידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, סבורני כי מתחם העונש ההולם לכלל מעשיו ראוי וינוע בין 6 ל 18 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 17736-12-21 (מצורף)

9. בחינת נסיבות האירוע לרבות העובדה כי הנאשם החזיר את הרכוש שהחזיק מעלה כי מידת הפגיעה הינה בעצמה נמוכה. מכאן ובשים לב לעונש המרבי הקבוע לצדה של העבירה כמו גם למתחמי הענישה הנוהגים בעבירה מסוג זה, **סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו הנאשם, נכון כי יחל ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.**

עונשו של הנאשם

10. עבירות הרכוש בכלל ועבירות ההתפרצות לבתי מגורים ולכלי רכב הן תופעה נפוצה שהשלכותיה על הפרט והחברה בכלל בישראל קשות ורחבות היקף, מכאן כי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים יש לתת משקל משמעותי.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, האחרונה שבהן מדצמבר 2020 בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב בגין נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הרשעה נוספת משנת 2019 בעבירת גניבה, אז הוארך מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו וכיום הוא חב הפעלה. הרשעתו הראשונה היא משנת 2018 **בעבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה אותה ביצע בשנת 2017** ועבירה של הפרת הוראה חוקית משנת 2018 בגין נגזרו עליו 12 חודשים ו-15 ימים מאסר בפועל לרבות ענישה נלווית.

טעם ממש נמצא בטיעוני התביעה בהתייחסה לשילוב בין עברו הפלילי של הנאשם לעבירות בהן הורשע כאמור. נמצא כי מיד לאחר עלייתו וכניסתו לישראל בשנת 2017, הנאשם ביצע עבירות חמורות של התפרצות לבית מגורים וגניבה, בשנת 2018 ביצע עבירה של הפרת הוראה חוקית.

עוד עולה כי 12 חודשי מאסר שהושטו עליו אז לא היו גורם מרתיע עבורו, וחרף שהביע צער על מעשיו, כחצי שנה לאחר שחרורו ממאסר אחרון ביום 06.04.2021, ביום 05.10.21 חזר לסורו וביצע את העבירות בת"פ 17736-12-21, ובתאריך 21.02.22 עוד הוסיף והסלים מעשיו והתפרץ לדירה נשוא תיק דן וגנב מתוכה רכוש שלא

הוחזר לבעליו.

רישומי הפלילי של הנאשם לצד התמכרותו לסמים ובחירותיו להשיג כסף קל ומהיר בדרך של פגיעה משמעותית ברכושו ובטחונו של הציבור, מלמדים על סיכון גבוה להישנות העבירות. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף מהעולה בתסקיר שירות המבחן המדבר בעד עצמו. בהקשר זה אוסיף שכטענת התביעה, בית המשפט גם הוא סבור שאין עוד מקום וטעם למחזור פעם אחר פעם של הטענות בדבר התמכרות הנאשם לסמים והקשיים סביב שילובו בהליך טיפולי נוכח מעמדו בישראל.

בגדרי השיקולים לקולא אביא בחשבון את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. בנוסף, יינתן משקל לאחריות שנטל על מעשיו בתיק דנן ובתיקים המצורפים, כמו גם לכך כי הודאתו בכלל כתבי האישום חסכה זמן שיפוטי יקר ומשאבים ציבוריים רבים.

אשר לרכיבי ענישה כספיים, הרי שנוכח מצבו הכלכלי הנלמד מהתסקיר ומהות העבירות אותן ביצע, אלה יהיו מתונים.

סוף דבר

לאחר שקלול מכלול שיקולי הענישה השונים ומצבור הנסיבות בכל אחד מהאירועים בתיק דנן והמצורפים, אני גוזרת את עונשו של הנאשם לכלל האירועים, כדלקמן:

- א. 23 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים מת"פ 20-07-22277, כך שהנאשם ירצה 4 חודשים בחופף ו 3 חודשים במצטבר לעונש שהושת עליו בסעיף א' לעיל.
- ג. הפעלת מאסר על תנאי חב הפעלה, בן 5 חודשים מת"פ 19-04-36020 כך שהנאשם ירצה 2 חודשים במצטבר ו 3 חודשים בחופף לעונש המאסר שהושת עליו בסעיף א' לעיל. **סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.**
- ד. 7 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת רכוש מסוג פשע.
- ה. 2 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה של רכוש מסוג עוון.
- ו. 4,000 ₪ פיצוי למתלונן (עד תביעה 1 על פי כתב האישום בתיק דנן) אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום.
- ז. התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ שלא יעבור עבירות רכוש מכל סוג, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

את הקנס ניתן לשלם מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.eca.gov.il
עמוד 9

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכב גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ג, 20 מרץ 2023, במעמד הצדדים.